

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 132/2013-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť I. T., B., ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru všeobecnej kriminality sp. zn. ČVS: ORP-924/-OVK-B1-2007-KH z 15. augusta 2007 a uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia všeobecnej kriminality sp. zn. ČVS: ORP-1514/1-OVK-B1-2011 z 29. novembra 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2013 doučené podanie I. T., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*VEC: ústavná*

sťažnosť proti rozhodnutiam vyšetrovateľa ČVS: ORP-924/1-OVK-B1-2007-KH z 15. 8. 2007, ČVS: ORP-1514/1-OVK-B1-2011 z 29. 11 2011 (nebezpečná jazda parného vlaku okolo benzínovej pumpy križovatka... dnes patriacej firme A. predtým S. napriek odletujúcim iskrám s vedomím Ž.!). “. Podľa označenia, obsahu a priloženej dokumentácie ústavný súd kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru všeobecnej kriminality sp. zn. ČVS: ORP-924/-OVK-B1-2007-KH z 15. augusta 2007 (ďalej len „uznesenie z 15. augusta 2007“) a uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia všeobecnej kriminality (v oboch prípadoch ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: ORP-1514/1-OVK-B1-2011 z 29. novembra 2011 (ďalej len „uznesenie z 29. novembra 2011“, obe označené uznesenia spolu len „napadnuté uznesenia“).

Z napadnutých uznesení, ktoré tvoria prílohu sťažnosti, vyplýva, že uznesením z 15. augusta 2007 vyšetrovateľ podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného priadku odmietol oznámenie sťažovateľa o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť zamestnanec Ž. konaním opísaným v tomto uznesení, *„nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2) Trestného poriadku“*. Uznesením z 29. novembra 2011 vyšetrovateľ podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného priadku taktiež odmietol oznámenie sťažovateľa o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť osoba označená v oznámení sťažovateľa konaním opísaným v tomto uznesení, *„nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2) Trestného poriadku“*.

Sťažovateľ po citácii čl. 6 dohovoru v sťažnosti okrem iného uvádza, že sa domáha, aby ústavný súd vrátil *„vec uvedenú v predmete veci naspäť vyšetrovateľovi..., pretože si*

neplní povinnosti nepreverením povinnosti či znalecký posudok vo veci je aj nezaujato vypracovaný znalcom, alebo si v tomto prípade Ž. iba kryjú chrbát“ a zároveň tiež žiada, aby ústavný súd „v tomto prípade vydal rezolútne stanovisko, ktoré bude musieť akceptovať aj rezort dopravy s rezortom vnútra, orgány činné v trestnom konaní...“.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť „o pridelenie právnika...“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ namieta, že napadnutými uzneseniami vyšetrovateľa došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a v tejto súvislosti sa domáha zrušenia napadnutých uznesení a ich vrátenia vyšetrovateľovi na nové konanie.

Ústavný súd zistil, že uznesenie z 15. augusta 2007 nadobudlo právoplatnosť 20. augusta 2007 a uznesenie z 29. novembra 2011 nadobudlo právoplatnosť 6. decembra 2011, pričom sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť až 11. februára 2013, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2013